

Arrest

nr. 214 730 van 7 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 26 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen in het jaar 2011 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 7 december 2018 voor de derde keer om internationale bescherming. Op 21 december 2018 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoekster per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, en geboren te zijn op 3 maart 1982 te Kumba. U ging in het jaar 1993 bij uw tante te Tiko wonen en u behaalde er op school in het jaar 1999 uw 'ordinary-level'. U ging daarop naar een kostschool te Mamfe, waar u in het schooljaar 2004-2005 uw 'advanced level' behaalde. U verhuisde daarop, in het jaar 2005, naar Buea, waar u antropologie en sociologie ging studeren aan de universiteit. U behaalde uw universitair diploma sociologie en antropologie in het jaar 2008, waarna u bleef wonen in Buea. Daar u geen ander werk vond, besloot u een telefooncel open te houden langs de kant van de weg. Vanaf het jaar 2009 kwam een zekere F. (...) regelmatig bij u bellen. Ze spendeerde veel geld en zei u steeds het wisselgeld te houden, dat u haar wou teruggeven wanneer ze u betaalde. In het jaar 2010 vertelde ze u over de zaak die ze heeft te België - een Afrikaans restaurant, waar ook telefooncabines zijn. Ze zei u dat ze iemand zocht om haar te helpen in haar zaak, en ze stelde u voor om met haar mee naar België te gaan, waar u in haar zaak zou werken. Daar u geen geld had, stelde ze u voor om de reiskosten, en kosten voor accommodatie te België, voor te schieten, en dat u haar, na drie jaren te hebben gewerkt, 15000 euro zou moeten terugbetalen. U ging daarmee akkoord, en regelde een afspraak tussen F. (...) en uw ouders, daar u eerst hun mening wou horen. Nadat uw ouders instemden met het voorstel van F. (...), liet u een paspoort maken in het politiekantoor te Buea. U moest ook, samen met F. (...) en uw ouders, naar een herbaliste gaan, waar u een eed aflegde en beloofde dat u 15000 euro zou terugbetalen na drie jaren. F. (...) stuurde later nog een vriendin naar u te Buea, die er uw paspoort en schooldiploma's kwam ophalen, om ze naar F. (...) te Douala te brengen. Enkele dagen voordat u de reis aanvatte, werd u ziek na het drinken van een kruidendrankje, dat F. (...) u aangeraden had te drinken. U verliet, samen met F. (...), per vliegtuig Kameroen op 12 maart 2012, op legale wijze. Op het moment dat u Kameroen verliet, had u geen problemen te Kameroen, uitgezonderd het feit dat u ziek was. Na aankomst te België liet F. (...) u weten dat u zou moeten slapen met mannen om geld te verdienen. U zei haar dat u dat niet kon doen, en wanneer F. (...) klanten aanbracht die met u wilden slapen, weigerde u dit. F. (...) herinnerde u eraan dat u haar na drie jaren het geld terugbetaald moet hebben, en zei u uw gedrag aan te passen, hetgeen u weigerde te doen. F. (...) dwong u op de vloer te slapen, en u moest om half zes 's morgens opstaan om alle klusjes in het huis te doen. F. (...) bedreigde u ermee dat, indien u niet zou doen wat ze zei, ze naar de politie zou bellen, u illegaal bent en u opgesloten zou worden en teruggestuurd naar Kameroen in dat geval. F. (...) voegde eraan toe dat zij dan ook naar Kameroen zou reizen, en u zou aanpakken. Wanneer u op een avond in uw kamer moest blijven, hoorde u F. (...) bellen met een vriend van haar in Kameroen, die ze de opdracht gaf om naar uw ouders te gaan, daar F. (...) met uw ouders wou spreken. U hoorde F. (...) de volgende dag opnieuw telefoneren, en u hoorde haar tegen uw ouders zeggen dat u zich, sinds uw aankomst te België, raar gedraagt, grof bent en haar uitschold, en F. (...) zei dat ze het niet langer volhield en u zou terugsturen. U meent dat F. (...) dit allemaal zei omdat ze uw ouders eraan wilde herinneren dat het geld nog zou moeten worden terugbetaald. F. (...) dreigde er ook mee dat u niet veilig zou zijn in Kameroen, daar ze hooggeplaatste mensen kent, connecties heeft bij de politie, en ze u overal zou kunnen vinden. U voelde dat u in gevaar was, en wist te ontsnappen uit het huis waar u samen met F. (...) woonde. U ontvluchtte het huis en kwam iemand tegen die u meenam naar Antwerpen, waar u in het opvanghuis 'Payoke' verbleef. Daar werd er u verteld dat u asiel moet aanvragen. Wanneer u uw vader contacteerde, vernam u dat, in het jaar 2011 en 2012, uw ouders drie keer aangevallen werden door onbekenden, die gestuurd werden door F. (...). Uw moeder brak haar been bij een van deze aanvallen en zag zich genoodzaakt zich te verschuilen in het dorp. U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 24 juni 2011. Op 27/02/2013 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die de beoordeling van het CGVS evenwel bevestigde in arrestnummer 104072, d.d. 31/05/2013. U tekende geen cassatieberoep aan tegen deze beslissing.

Op 16/07/2018 werd u door de politie opgepakt na een controle, en ondergebracht in een gesloten centrum voor illegalen. Op 4/09/2018 werd een laissez-passer afgeleverd door de Kameroense activiteiten. Op 13/09/2018 diende u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U verwees hierbij naar uw lidmaatschap van het 'Ambazonia Governing Council' (AGC), en legde een schrijven van uw Kameroense advocaat neer, alsook een schrijven vanwege L. A. (...) van het AGC, waarin bevestigd wordt dat uw vader in Kameroen wordt vervolgd omwille van uw activisme in België. Het CGVS nam op 26/09/2018 de beslissing om uw eerste volgend verzoek ontvankelijk te verklaren. U werd gehoord door een medewerker van het CGVS op 19/10/2018. Op 25/10/2018 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

U ging tegen deze beslissing in beroep bij de RvV, die de beoordeling van het CGVS evenwel bevestigde in arrestnummer 212638 d.d. 22/11/2018.

Op 07/12/2018 diende u onderhavig tweede volgend verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig volgend verzoek hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen, en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volledig werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig (2e volgend) verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Wat betreft de door u neergelegde documenten naar aanleiding van uw huidig (2e volgend) verzoek, dienen volgende vaststellingen gedaan. Wat betreft het schrijven vanwege A. E. A. (...) – ‘Eye witness testimony relating to the atrocities caused by the government forces to the family of Mr A. P. (...)’ - die zich voorstelt als chieft van het dorp Kembong (gelegen in Manyu Division, Kameroen), dienen volgende vaststellingen gedaan. Zo valt te lezen dat hij op 15/08/2018 samen zat met P. A. (...) – uw oom, de broer van uw vader J. (...) – en overheidssoldaten op die avond het dorp aanvielen, het huis van P. A. (...) platbrandden en daarbij zijn kinderen (uw neven) – A. A. (...) en A. D. (...) – doodschoten. Uit dit schrijven zou derhalve moeten blijken dat het huis van uw oom P. (...) platgebrand werd op 15/08/2018, en uw neven D. (...) en A. (...) op deze dag gedood zouden zijn door soldaten. Deze verklaringen zijn evenwel volledig tegenstrijdig aan uw eigen verklaringen hieromtrent, en aan het schrijven vanwege uw Kameroense advocaat A. A. J. (...), dat u neerlegde in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming. Immers, u beweerde eerder steeds dat het huis te Manyu-divisie werd platgebrand, waarbij uw neven werden doodgeschoten, op 10/08/2017 (notities CGVS d.d. 19/10/2018, p. 3, 4, 10 en 11). Ook in het schrijven vanwege uw Kameroense advocaat A. A. J. (...), dat u neerlegde in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming, valt te lezen dat dit gebeurd zou zijn op 10/08. Dat u op heden opnieuw een verklaring neerlegt van een zogenaamde ooggetuige die in het dorp aanwezig was wanneer dit gebeurde, waaruit ditmaal zou moeten blijken dat dit alles gebeurde op 15/08/2018, meer dan een jaar later, overtuigt dan ook in het geheel niet, en bevestigt enkel het in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming, volledig ongeloofwaardige karakter van de door u afgelegde verklaringen hieromtrent. Daarnaast dient vastgesteld dat uit het schrijven vanwege A. E. A. (...), alsook uit de door u neergelegde overlijdensaktes van uw beweerde neven, op te maken valt dat deze neven die beweerdelijk gedood zouden zijn in Kembong [in Manyu-division], beiden kinderen zouden zijn van P. E. A. (...) en A. L. E. (...). Deze vaststelling is opnieuw manifest tegenstrijdig met uw eigen verklaringen hieromtrent, immers: wanneer u in het kader van het persoonlijk onderhoud d.d. 19/10/2018 werd gevraagd of dit

neven langs moeders- of vaderszijde betreffen, verklaarde u dat het één neef van moederskant, en één neef van vaderskant betrof (notities CGVS d.d. 19/10/2018, p. 12). Deze verklaring strookt dan ook geenszins met de documenten die u op heden neerlegt, waaruit naar voren komt dat beide van deze door u beweerde neven (D. (...) en A. (...)) dezelfde vader en moeder hebben. Het schrijven vanwege A. E. A. (...) dat u op heden neerlegt, kan dan ook geenszins worden beschouwd als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk groter zou maken dat u alsnog in aanmerking zou komen voor internationale bescherming, maar veeleer als een element dat de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door u naar voren gebrachte asielrelaas, enkel verder bevestigt.

Wat betreft de door u neergelegde aktes van overlijden van uw neven D. (...) en A. (...), dienen voorts volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient vastgesteld, zo blijkt uit de beschikbare informatie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) dat corruptie in Kameroen endemisch is, en wijdverspreid in alle sectoren, en op alle niveaus van de Kameroense overheids- en zakensector. Voorts blijkt dat de aanmaak van officiële documenten tegen betaling, een wijdverspreid fenomeen in het land is. Omwille hiervan is het dan ook zo goed als onmogelijk om de authenticiteit van Kameroense documenten na te gaan. Daarnaast dient vastgesteld dat u slechts loutere scan-koppies neerlegt, waarvan de echtheid geenszins te verifiëren valt, en die het resultaat kunnen zijn van knip- en plakwerk.

Afgezien hiervan, dient evenwel opgemerkt dat uit onderstaande motivering, blijkt dat er nog andere redenen zijn om aan te nemen dat deze door u voorgelegde documenten, geenszins authentiek kunnen worden bevonden.

Zo valt op beide aktes te lezen dat uw neven overleden zouden zijn op 11/08/2018. Het valt eenvoudigweg vast te stellen dat de in deze aktes vermelde datum – 11/08/2018 – wederom tegensstrijdig is met uw eigen verklaringen hieromtrent – u verklaarde dat uw neven gedood werden op 10/08/2017 (notities CGVS d.d. 19/10/2018, p. 10) – alsook met het schrijven vanwege uw Kameroense advocaat A. A. J. (...), dat u neerlegde in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming – deze verklaarde eveneens dat uw neven gedood werden op 10/08 – alsook met het schrijven vanwege A. E. A. (...) dat u neerlegt in het kader van onderhavig tweede volgend verzoek om internationale bescherming, waarin te lezen valt dat uw neven gedood zouden zijn op 15/08/2018. Gegeven deze talrijke tegenstrijdigheden wat betreft de datum waarop uw neven beweerdelijk gedood zouden zijn, kan er dan ook geen enkele geloofwaardigheid worden gehecht hieraan. Verder dient opgemerkt dat, zo valt op de door u neergelegde overlijdensaktes te lezen, dat A. P. (...), als eerste getuige, de echtheid van de aangegeven overlijdens attesteerde op 30/08/2018. Echter, in het door u neergelegde schrijven van A. E. A. (...), valt dan weer te lezen dat deze zelfde A. P. (...) op 15/08/2018 het dorp Kembong zou zijn ontvlucht, sindsdien spoorloos zou zijn, en het twijfelachtig is of deze überhaupt nog in leven zou zijn. Gegeven deze verklaring, kan dan ook niet ingezien worden hoe deze op 30/08/2018 de echtheid zou kunnen attesteren van de door N. E. E. (...) aangegeven overlijdens van uw neven A. (...) en D. (...). Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat er geenszins geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden authenticiteit van deze door u neergelegde kopieën van overlijdensaktes.

Wat betreft het door u neergelegde arrestatiebevel jegens uw oom A. E. P. (...), dienen volgende vaststellingen gedaan. Zo dient opgemerkt dat dit door u neergelegd document onvolledig werd ingevuld, en het geenszins logisch is dat u dit document – als het echt zou zijn, in uw bezit zou hebben. Ten eerste dient opgemerkt dat dit arrestatiebevel slechts gedeeltelijk ingevuld werd, en uitgevaardigd blijkt omdat A. E. P. (...) geen gevolg gaf aan een convocatie om zich aan te bieden – de datum waarop hij zich normaalgezien had moeten aanbieden, werd evenwel simpelweg niet ingevuld. Eveneens is het adres van de betrokkene niet volledig ingevuld (enkel het dorp Kembong wordt als adres vermeld), noch wordt de naam van uw Kameroense familieadvocaat vermeld op de hiertoe bedoelde plaats op het arrestatiebevel – dit, hoewel u dit document beweerdelijk vanwege uw Kameroense familieadvocaat zou hebben ontvangen (zie 'Written declaration plural application', punt 3.1). Ten tweede valt ook te lezen op het door u neergelegde arrestatiebevel, dat het een bevel aan politieagenten betreft, om A. E. P. (...) te arresteren – dergelijk arrestatiebevel wordt dan ook niet aan gelijk wie gegeven. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat uw Kameroense familieadvocaat hiervan in het bezit zou zijn. Gegeven deze vaststellingen, alsook de hierboven reeds gedane vaststellingen omtrent de wijdverspreide corruptie in Kameroen, en de vaststelling dat u enkel een kopie neerlegt, indachtig, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden authenticiteitswaarde van de deze door u neergelegde kopie van een arrestatiebevel.

Wat betreft het schrijven vanwege A. W. M. T. (...), dienen volgende vaststellingen gedaan. In dit schrijven wordt enerzijds gewezen op de actuele veiligheidstoestand in Kameroen. Echter, een loutere verwijzing naar de algemene toestand in uw land van herkomst, volstaat niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Waar in dit schrijven wordt geopperd dat u een verhoogd risico op vervolging zou lopen in geval van terugkeer naar Kameroen, omdat u een actief lid zou zijn de politieke afscheidsbeweging 'Ambazonia Governing Council' [AGC], dient u eraan herinnerd dat er geenszins geloof gehecht kan worden aan uw beweerd oprecht politiek activisme voor het AGC, en ook de RvV, in haar arrest d.d. 22/11/2018, het volgende stelde: "Van een oprecht politiek activisme voor het AGC is dan ook geenszins sprake en verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij omwille hiervan bij een terugkeer naar Kameroen problemen zal kennen.". De loutere herhaling dat u een actief lid zou zijn voor het AGC, en u omwille hiervan vervolging riskeert door de Kameroense autoriteiten, brengt verder niets bij, en constitueert geenszins een element dat de kans minstens aanzienlijk groter zou maken dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Wat betreft de door u neergelegde foto's van afgebrande huizen die u neerlegde, kan enkel vastgesteld worden dat dit loutere foto's van huizen betreffen, zonder enige indicatie voor wat betreft de locatie van deze huizen, het tijdstip waarop deze foto's zouden zijn genomen, of de eigenaars van deze huizen. Deze foto's brengen dan ook in het geheel niets bij.

Wat betreft de algemene informatie die u neerlegt, betreffende het afgelasten van een voetbalcompetitie in Kameroen, en de foto die u neerlegt, met daarop twee dode personen, brengen niets bij in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Een loutere verwijzing naar de algemene toestand in Kameroen, volstaat niet om aan te tonen dat u in Kameroen werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond, en u blijft desbetreffend in gebreke.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht en van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève).

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Verzoekster werd het statuut van vluchteling en subsidiair beschermingsstatuut niet ontvankelijk verklaard daar het CGVS meent dat zij niet voldoende aangetoond heeft dat zij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Conventie van Genève van 1951 omschrijft een vluchteling als volgt: "Elke persoon die zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit heeft of, indien hij geen nationaliteit heeft, buiten zijn land van herkomst bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of wil inroepen omdat hij vreest voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of zijn politieke overtuiging".

Verzoekster voldoet aan deze omschrijving en begrijpt niet dat het CGVS een negatieve beslissing kon nemen in haar dossier.

In het dossier van verzoekster werden verschillende beginselen geschonden bij het nemen van de beslissing.

Zowel het redelijkheidsbeginsel als het zorgvuldigheidsbeginsel werden flagrant geschonden.

Bij de vorige aanvraag van verzoekster werd zij aanvankelijk uitgenodigd voor een interview op 12.10.2018, dat omwille van technische problemen diende verplaatst te worden naar 19.10.2018.

Verzoekster had toen duidelijk gemeld bij het begin van haar interview dat zij wenste dat de nota's haar werden bezorgd:

"V: Wenst u een kopie van de notities aan te vragen?

A: Ja. Ook naar advocaat"

Het is de normale gang van zaken dat verzoeker/verzoekster, bij een verzoek tot internationale bescherming en dus na het plaatsvinden van het interview, de nota's ontvangt waarna een termijn van 8 dagen geldt om hierop nog te kunnen reageren opdat eventuele fouten of onduidelijkheden kunnen worden rechtgezet of dat er nog zaken kunnen worden benadrukt.

Dit werd in het dossier van verzoekster niet gerespecteerd.

Zij kreeg haar notities toegestuurd, samen met haar negatieve beslissing, dit zonder haar de kans te geven hierop nog op gepaste wijze en tijdig te kunnen reageren! Uiteindelijk tekende verzoekster hoger beroep aan bij de RvV teneinde de beslissing te doen vernietigen en schorsen. De RvV verwierp haar beroep en bevestigde bij arrest dd. 23/11/2018 de beoordeling van het CGVS.

Daarop diende verzoekster een tweede volgens verzoek in om internationale bescherming. Zij bracht verschillende nieuwe elementen aan om aan te tonen dat zij wel degelijk gevaar loopt bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Doch besloot het CGVS tot een niet-ontvankelijk verzoek en motiveerde zij dat het verzoek onontvankelijk dient te worden verklaard wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van de door haar afgelegde verklaringen.

3.1. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

a) Aangaande het onderzoek in het dossier van verzoekster

Thans wordt verzoekster verweten dat zij een nieuw stuk aanbrengt dat tegenstrijdig is met haar eigen afgelegde verklaringen. Zij brengt een verklaring bij van een ooggetuige, zijnde een schrijven van dhr. A. E. A. (...) - 'Eye witness testimony relating to the atrocities caused by the government forces to the family of Mr. A. P. (...)'.

Het is zo dat de neven van verzoekster werden gedood op 10/08/2017 en dat op 10/08/2018 het huis in Kumba, van haar ouders, werd afgebrand. Deze twee feitelijke elementen werden door het CGVS door elkaar gehaald waardoor het nu lijkt als zou verzoekster contradictorisch geweest zijn in haar verklaring. Dit kan enkel verklaard worden conform de verklaringen die telefonisch door verzoekster aan ons kantoor werden doorgegeven en die ter zitting verder verduidelijkt zullen worden. Verzoekster zal dit ook staven met bijkomende documenten die ze uit Kameroen heeft opgevraagd en die haar eerstdaags zullen toekomen. Zij wil dan ook het recht voorbehouden om deze ter zitting te kunnen voorleggen en toelichten.

Met betrekking tot de familiale relatie tussen haar neven en hun ouders, heeft het CGVS opgemerkt dat de verklaring van verzoekster en die van de hogervermelde ooggetuige niet met elkaar

overeenstemmen. Verzoekster gaf tijdens haar interview aan dat de ene neef één langs moederskant betreft en dat haar andere neef één langs vaderskant betreft. Doch het schrijven vanwege A. E. A. (...) stelt dat beide neven dezelfde moeder en vader hebben.

Verzoekster merkt met klem op dat de ooggetuige geen lid van de familie betreft en dat hij de neven van verzoekster niet goed heeft gekend. De ooggetuige verklaarde dat het kinderen zijn van E. P. (...). Hij ziet hen immers altijd naar het familiehuis van verzoekster gaan, maar hij wist niet wat de effectieve familiale banden waren tussen de neven en hun ouders. Hetgeen de ooggetuige vertelde over de vader en - of moederskant was louter gebaseerd op een veronderstelling. Er is in casu dan ook geen sprake van tegenstrijdige verklaringen in onderhavig dossier.

De twee neven van verzoekster betreffen A. D. A. (...) en A. A. E. (...). Zij stierven beiden op 10/08/2017 en niet op 11/08/2018. De ouders van A. D. A. (...) betreffen: E. P. (...) en A. L. (...). De ouders van A. A. E. (...) betreffen: A. S. (...) en E. B. (...). De aktes van overlijden dienen te worden genuanceerd. Er is namelijk een materiële vergissing gebeurd bij het opstellen van deze aktes door de autoriteiten. Door de aanhoudende spanningen in het land en de talloze moorden zijn de burgers permanent gespannen. Ook de bedienden werken onder constante druk, angst en paniek. Hierdoor worden er soms vergissingen gemaakt bij de ambtenaren die de aktes opstellen. De accuraatheid is soms ver te zoeken. In casu overleden de neven wel degelijk op 10/08/2017 en niet in het jaar 2018.

Dat er derhalve geen sprake is van contradicties in de verklaring van verzoekster en de aangebrachte stukken.

De situatie in Kameroen is er thans één van geweld en oorlog. Er is veel geweld tegen de Engelstalige gemeenschap in Kameroen en zij zijn op heden het slachtoffer van een genocide.

De definitie van "refugee surplace":

"In the global context, a person who is not a refugee when they leave their country of origin, but who becomes a refugee, that is, acquires a well-founded fear of persecution, at a later date."

De Engelstalige gemeenschap wordt in Kameroen gevisieerd en heeft te maken met zwaar geweld.

Dit wordt ook bevestigd in de beslissing van het CGVS:

"Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingsstroepen..."

Dit wordt ook bevestigd in meerdere rapporten van verscheidene organisaties.

Ook dit heeft verzoekster meermaals verklaard tijdens haar interview.

Er wordt tevens geen geloofwaardigheid gehecht aan het verhaal dat de familie van verzoekster hinder zou ondervinden omwille van haar politiek activisme, noch dat de overheid hiervoor geen aanhoudingsbevel zou uitreiken aan verzoekster.

In het COI-rapport, gevoegd in het administratief dossier van verzoekster, wordt vermeld:

"all arriving citizens pass through the same routine but very strict security checks/. Only suspects may be subjected to more questioning for instance, those whose names are in the data base (fichiers) of the security forces wanted for offences hitherto alleged to have been committed in Cameroon or abroad, against the security of the country. Also, at the behest of Interpol, some returning citizens may be questioned for some atrocities committed in some foreign countries.

...

Regardless of whether they have committed fraud, forced returnees are regularly forced to pay money in order to avoid detention and imprisonment

...

Politieagenten in landen van herkomst kunnen de teruggestuurde migranten associëren met geld omdat ze in het westen hebben gewoond, met verraad omdat ze asiel hebben gezocht of criminaliteit."

Hierin staat duidelijk vermeld dat corruptie hoog in het vaandel wordt gedragen in Kameroen.

Verzoekster heeft deze procedure ook uitgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op 19.10.2018. Zij verklaarde dat vrienden terugkeerden naar Kameroen en zij deze procedure dienden te doorlopen, waarbij zij de naam van verzoekster op de lijst (die ook vermeld wordt in het COI) zagen staan.

Verzoekster zou moeten terugkeren vanuit België, waar zij inderdaad meerdere malen asiel heeft gevraagd. Zij wordt vermeld in de 'database' zoals door meerdere personen aan verzoekster ook bevestigd werd.

Bij terugkeer zal verzoekster dan ook meteen problemen ondervinden.

Ook is het afbranden van huizen een tactiek van de overheid. In het rapport van Human Rights Watch staat:

"The army has sought to minimize, but not deny, allegations that they burned homes".

Het rapport vermeldt ook verschillende voorbeelden van gelijkaardige situaties in de regio waarvan verzoekster afkomstig is.

In de rapporten van de mensenrechtenorganisaties wordt vermeld dat in Kameroen geen eerlijke processen plaatsvinden en indien ze plaatsvinden, deze onregelmatigheden bevatten en dit vaak met weinig of geen bewijs.

Verzoekster loopt een verhoogd risico op vervolging in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst. Zij was immers een actief lid van de politieke afscheidingsbeweging 'Amnazonia Governing Council' (AGC). Het CGVS stelt echter dat er geenszins geloof gehecht kan worden aan haar oprecht politiek activisme voor het AGC. Verzoekster begrijpt niet waarom haar verklaringen als leugenachtig worden beschouwd. Dit wordt ook niet gemotiveerd door het CGVS. Men verwijst enkel naar de beslissing van de RvV dd. 22/11/2018. Nochtans legde verzoekster uitgebreide verklaringen af in verband met haar politiek activisme en bracht zij ook bewijzen aan dat het huis van haar ouders werd afgebrand als gevolg van haar politiek activisme.

Zij verklaarde dat het een vredige demonstratie was, maar dat de security met een stoel sloeg. Zo heeft het incident ook plaatsgevonden.

Zij kende ook de naam van de minister die naar België is gekomen.

Dit mag niet zomaar naast zich neergelegd worden.

Zij was wel degelijk aanwezig en zij zet zich ook wel degelijk in voor de Engelstalige gemeenschap vanuit België, iets waar zij problemen mee krijgt vanaf het moment dat zij terugkeert.

Thans is de situatie in Kameroen ook werkelijk schrijnend en levensgevaarlijk voor de Engelstalige Kameroenezen. Er wordt geschoten op onschuldige burgers en zij worden vaak gedood in het zuiden van Kameroen, voornamelijk in Kumba en Manfe. De bevolking tracht te ontsnappen aan de genocide die momenteel plaats heeft in Kameroen en die reeds aanzienlijk veel burgerslachtoffers heeft gemaakt.

Dus zelfs indien verzoekster niet aanmerking zou komen voor de status als vluchteling of subsidiaire beschermingsstatus op basis van haar politiek activisme, dan komt zij minstens in aanmerking voor een van beide statuten gelet op de schrijnende en levensbedreigende situatie in Kameroen voor de Engelstalige gemeenschap.

b) Aangaande het asielrelaas van verzoekster

De definitie van "refugee surplace":

"In the global context, a person who is not a refugee when they leave their country of origin, but who becomes a refugee, that is, acquires a well-founded fear of persecution, at a later date."

Verzoekster had geen nood aan bescherming toen zij Kameroen verliet. Zij had pas nood vanaf het moment dat haar familie werd lastiggevalen en vanaf het moment dat de woningen van haar familie werden afgebrand.

De familie is ondertussen ook moeten vluchten en verzoekster heeft sindsdien van hen niets meer gehoord.

Ook haar advocaat in Kameroen heeft niets meer van hen vernomen.

Er worden dagelijks burgers gedood, gefolterd. Zij moeten vluchten naar naburige dorpen of landen om aan het geweld te ontsnappen.

Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoekster onderzocht dient te worden!

Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om geen grondig onderzoek te voeren terwijl zij weet hebben van de situatie in Kameroen. Zij omschrijven zelf de situatie als "de Engelstalige crisis".

3.2 M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoekster, gelet op het bestaan in hare hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan zij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

Verzoekster behoort tot de Engelstalige minderheid in Kameroen. Het CGVS ontkent dit ook niet. Verzoekster meent dan ook dat zij niet kan terugkeren naar Kameroen gezien de ernst van de situatie ginds.

Verzoekster meent dan ook dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of zij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.

Ter illustratie wil verzoekster in wat volgt zeer kort de verschillende criteria bijlichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Kameroen is zeer ernstig. Dit wordt ook zo gesteld in de beslissing met bewoordingen zoals "Engelstalige crisis".

Er wordt gesteld dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de regio South-West maar dat is net de regio waarvan verzoekster afkomstig is.

Indien verzoekster terug dient te keren naar haar land van herkomst, zal artikel 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf.

(Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Gelieve in de bijlage verschillende documenten terug te willen vinden waaruit duidelijk blijkt dat de situatie in Kameroen nog steeds zeer onveilig is. Dit wordt ook bevestigd door de rapporten van verschillende mensenrechtenorganisaties en zelfs door de COI-rapporten in het administratief dossier van verzoekster.

Het is onverantwoord om burgers terug te sturen naar zo'n onveilige situatie.

De situatie in Kameroen is thans levensgevaarlijk. Het is voor de Engelstalige Kameroenezen zeer onveilig. Dit betreft een minderheidsgroep die nu wordt gevisieerd en op grote schaal wordt uitgemoord. Er is een gegronde vrees dat verzoekster gelet op haar origine zal onderworpen aan mensonterende behandeling met mogelijks fatale gevolgen.

Er kan hiervoor verwezen worden naar een zeer actueel rapport, afgeleverd door Human Rights Watch dd. Juli 2018. Dit rapport wordt als bijlage gevoegd.

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoekster volledig aan deze voorwaarde voldoet. Zij vormt immers het doelwit van de overheid omwille van haar politieke inzet maar vooral omwille van het feit dat zij behoort tot een minderheidsgroep in Kameroen, namelijk de Engelstalige gemeenschap. De huizen van haar ouders werden reeds vernield, neven van haar werden gefolterd en vermoord nadat de veiligheidsdiensten op zoek waren naar haar vader.

Dat het dus duidelijk mag zijn dat er inderdaad een werkelijk en actueel gevaar dreigt voor verzoekster indien zij terug dient te keren naar haar land van herkomst.

Dat het duidelijk mag blijken dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoekster en dat zij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft.

c) Onmogelijkheid om de bescherming van haar land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoekster.

Het is juist omdat zij de bescherming van haar eigen land/ overheid niet kan inroepen dat zij zich niet kan wenden tot de politie. Het is de overheid die de 'jacht' heeft ingezet op de Engelstalige gemeenschap. Dat zij zich dan ook niet tot de autoriteiten kan wenden!

Integendeel zelfs, de Kameroense overheid slaagt er niet in een betrouwbare indruk na te laten.

Dat verzoekster zich dus niet naar de overheid kan richten. Dat het duidelijk is dat verzoekster de bescherming van haar land niet kan inroepen.

Dat het CGVS dan ook zwaar in gebreke blijft door niet afdoende te onderzoeken of verzoekster terug kan keren naar haar land van herkomst.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van alle beginselen van behoorlijk bestuur.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Kameroen.

3.3. M.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoekster tevens afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij haar echte individuele redenen na te gaan. Men besluit gewoonweg tot een niet-ontvankelijkheid en heeft het niet nodig gevonden om het dossier verder uit te klaren, hoewel de situatie in Kameroen dermate schrijnend is en de Engelstalige personen op grote schaal uitgemoord worden.

Dit is niet correct.

Dat het CGVS afdoende dient te motiveren in zijn beslissing waarom verzoekster ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut!

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoekster eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd, dat dit minstens niet afdoende wordt onderzocht en zij op basis van de actuele situatie ook minstens nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus.

Dat indien men het dossier van verzoekster grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat zij wel degelijk problemen kent of zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten

Uit de motivering van het CGVS blijkt niet dat artikel 48/4 § 2 a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoekster wel degelijk voldoende redenen voor zijn.

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak.

Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op hun belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoekster (niet-ontvankelijkheid) zonder evenwel afdoende na te gaan of zij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend.

Dat verzoekster de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of zij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Dit is het geval indien er:

"zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen"

Indien verzoekster dient terug te keren heeft zij schrik dat zij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in haar land van herkomst of ernstige bedreiging van haar leven of persoon riskeert. De ouderlijke huizen werden reeds vernield.

Er zijn meerdere voorbeelden in de rapporten van de mensenrechtenorganisaties die de erbarmelijke omstandigheden in Kameroen aankaarten.

Zo worden de huizen van burgers vernield en afgebrand, mensen worden zonder reden opgepakt omdat ze banden zouden hebben met Boko Haram, zij worden gefolterd, vermoord...

Meerdere organisaties hebben zich hierover reeds uitgesproken. Ook de beslissing van het CGVS haalt deze praktijken zelf al aan. Dit is willekeurig geweld tegen een bepaalde bevolkingsgroep, m.n. de Engelstalige gemeenschap, waartoe verzoekster ook behoort.

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeeft waarom men verzoekster weigert.

Men onderzoekt of motiveert niet afdoende waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Beide statuten dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden!

Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoekster nagelaten dit te doen.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Het CGVS motiveert in haar beslissing niet afdoende waarom verzoekster geen subsidiaire bescherming krijgt.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid, is het dus onmogelijk om terug te keren naar Kameroen.

Dat verzoekster werkelijk bescherming nodig heeft gelet op haar situatie.

De bestreden beslissing m.b.t. de subsidiaire bescherming, dat een apart statuut vormt, werd niet afdoende gemotiveerd.

Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoekster het geval is.

Dat zij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Dat de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak en niet redelijk te verantwoorden gelet op de situatie in haar land van herkomst.

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien zij geen afdoende motivering aangeven waarom men verzoekster weigert en haar aanvraag ten onrechte niet ontvankelijk wordt verklaard.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Kameroen."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden het rapport "*These Killings can be stopped*" van Human Rights Watch van juli 2018 en een aantal kleurenkopieën van foto's als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van het Verdrag van Genève mist dan ook juridische grondslag.

2.3.2. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Te dezen is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter

maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Verzoekster betwist niet dat onderhavig verzoek om internationale bescherming betrekking heeft op de gebeurtenissen die voortvloeien uit het asielrelaas dat zij in het kader van haar vorig (volgend) verzoek om internationale bescherming van 13 september 2018 heeft uiteengezet, met name dat zij vervolging vreest omwille van haar lidmaatschap van het "Ambazonia Governing Council" (hierna: AGC), dat ertoe geleid heeft dat haar ouderlijk huis werd platgebrand en dat haar twee neven vermoord werden. De commissaris-generaal nam met betrekking tot dat verzoek op 25 oktober 2018 reeds een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan het door verzoekster voorgehouden oprecht politiek activisme voor het AGC en aan de feiten van vervolging die haar familie omwille van haar politiek activisme zou hebben ondergaan. Deze beslissing werd door de Raad bij arrest nr. 212 638 van 22 november 2018 bevestigd.

Bij haar huidig (volgend) verzoek om internationale bescherming legde verzoekster kopieën voor van (i) een schrijven van de "chief" van het dorp Kembong van 24 november 2018, van (ii) overlijdensaktes van haar neven, van (iii) een arrestatiebevel van 11 april 2018 jegens haar oom, van (iv) een "affidavit" van een Kameroense advocaat, van (v) foto's van afgebrande huizen en dode personen en van (vi) algemene informatie over de beslissing om Kameroen de organisatie van de "Coupe d'Afrique des nations 2019" uit handen te nemen.

Wat betreft het schrijven van de "chief" van het dorp Kembong van 24 november 2018, met als onderwerp "Eye witness testimony relating to the atrocities caused by the government forces to the family of Mr A. P. (...)" wordt in de bestreden beslissing het volgende vastgesteld:

"Zo valt te lezen dat hij op 15/08/2018 samen zat met P. A. (...) – uw oom, de broer van uw vader J. (...) – en overheidssoldaten op die avond het dorp aanvielen, het huis van P. A. (...) platbrandden en daarbij zijn kinderen (uw neven) – A. A. (...) en A. D. (...) – doodschoten. Uit dit schrijven zou derhalve moeten blijken dat het huis van uw oom P. (...) platgebrand werd op 15/08/2018, en uw neven D. (...) en A. (...) op deze dag gedood zouden zijn door soldaten. Deze verklaringen zijn evenwel volledig tegenstrijdig aan uw eigen verklaringen hieromtrent, en aan het schrijven vanwege uw Kameroense advocaat A. A. J. (...), dat u neerlegde in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming. Immers, u beweerde eerder steeds dat het huis te Manyu-divisie werd platgebrand, waarbij uw neven werden doodgeschoten, op 10/08/2017 (notities CGVS d.d. 19/10/2018, p. 3, 4, 10 en 11). Ook in het schrijven vanwege uw Kameroense advocaat A. A. J. (...), dat u neerlegde in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming, valt te lezen dat dit gebeurd zou zijn op 10/08. Dat u op heden opnieuw een verklaring neerlegt van een zogenaamde ooggetuige die in het dorp aanwezig was wanneer dit gebeurde, waaruit ditmaal zou moeten blijken dat dit alles gebeurde op 15/08/2018, meer dan een jaar later, overtuigt dan ook in het geheel niet, en bevestigt enkel het in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming, volledig ongeloofwaardige karakter van de door u afgelegde verklaringen hieromtrent. Daarnaast dient vastgesteld dat uit het schrijven vanwege A. E. A. (...), alsook uit de door u neergelegde overlijdensaktes van uw beweerde neven, op te maken valt dat deze neven die beweerdelijk gedood zouden zijn in Kembong [in Manyu-division], beiden kinderen zouden zijn van P. E. A. (...) en A. L. E. (...). Deze vaststelling is opnieuw manifest tegenstrijdig met uw eigen verklaringen hieromtrent, immers: wanneer u in het kader van het persoonlijk onderhoud d.d. 19/10/2018 werd gevraagd of dit neven langs moeders- of vaderszijde betreffen, verklaarde u dat het één neef van moederskant, en één neef van vaderskant betrof (notities CGVS d.d. 19/10/2018, p. 12). Deze verklaring strookt dan ook geenszins met de documenten die u op heden neerlegt, waaruit naar voren komt dat beide van deze door u beweerde neven (D. (...) en A. (...)) dezelfde vader en moeder hebben. Het schrijven vanwege A. E. A. (...) dat u op heden neerlegt, kan dan ook geenszins worden beschouwd als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk groter zou maken dat u alsnog in aanmerking zou komen voor internationale bescherming, maar veeleer als een element dat de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door u naar voren gebrachte asielrelaas, enkel verder bevestigt."

Verzoekster houdt in het enig middel voor dat de dood van haar neven op 10 augustus 2017 en het platbranden van het huis van haar ouders op 10 augustus 2018 door de commissaris-generaal door elkaar worden gehaald, doch zij gaat er hierbij aan voorbij dat de voorgaande motivering betrekking heeft op het platbranden van het huis van haar oom en niet op het platbranden van het huis van haar ouders. Hoe dan ook blijft de vaststelling overeind dat uit dit schrijven zou moeten blijken dat verzoeksters neven zijn gedood op 15 augustus 2018 terwijl zij eerder verklaarde en ook thans in haar

verzoekschrift stelt dat haar neven werden doodgeschoten op 10 augustus 2017. Noch in het verzoekschrift, noch ter terechtzitting biedt verzoekster hiervoor enige verduidelijking.

Voorts stelt verzoekster ter verklaring van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid inzake de familiale banden van haar neven dat de ooggetuige geen familie van haar is en haar neven niet goed heeft gekend en dat de overlijdensaktes van haar neven materiële vergissingen bevatten, doch zij beperkt zich hiermee tot loutere beweringen (*post factum*) die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die dan ook niet van aard zijn de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, die alle steun vinden in het administratief dossier, *in concreto* te weerleggen.

De voorgaande motieven met betrekking tot het schrijven van de “*chief*” van het dorp Kembong van 24 november 2018, met als onderwerp “*Eye witness testimony relating to the atrocities caused by the government forces to the family of Mr A. P. (...)*” blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Wat betreft de door verzoekster neergelegde overlijdensaktes van haar neven, stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“Vooreerst dient vastgesteld, zo blijkt uit de beschikbare informatie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) dat corruptie in Kameroen endemisch is, en wijdverspreid in alle sectoren, en op alle niveaus van de Kameroense overheids- en zakensector. Voorts blijkt dat de aanmaak van officiële documenten tegen betaling, een wijdverspreid fenomeen in het land is. Omwille hiervan is het dan ook zo goed als onmogelijk om de authenticiteit van Kameroense documenten na te gaan. Daarnaast dient vastgesteld dat u slechts loutere scan-kopies neerlegt, waarvan de echtheid geenszins te verifiëren valt, en die het resultaat kunnen zijn van knip- en plakwerk.

Afgezien hiervan, dient evenwel opgemerkt dat uit onderstaande motivering, blijkt dat er nog andere redenen zijn om aan te nemen dat deze door u voorgelegde documenten, geenszins authentiek kunnen worden bevonden.

Zo valt op beide aktes te lezen dat uw neven overleden zouden zijn op 11/08/2018. Het valt eenvoudigweg vast te stellen dat de in deze aktes vermelde datum – 11/08/2018 – wederom tegensstrijdig is met uw eigen verklaringen hieromtrent – u verklaarde dat uw neven gedood werden op 10/08/2017 (notities CGVS d.d. 19/10/2018, p. 10) – alsook met het schrijven vanwege uw Kameroense advocaat A. A. J. (...), dat u neerlegde in het kader van uw eerste volgend verzoek om internationale bescherming – deze verklaarde eveneens dat uw neven gedood werden op 10/08 – alsook met het schrijven vanwege A. E. A. (...) dat u neerlegt in het kader van onderhavig tweede volgend verzoek om internationale bescherming, waarin te lezen valt dat uw neven gedood zouden zijn op 15/08/2018. Gegeven deze talrijke tegenstrijdigheden wat betreft de datum waarop uw neven beweerdelijk gedood zouden zijn, kan er dan ook geen enkele geloofwaardigheid worden gehecht hieraan. Verder dient opgemerkt dat, zo valt op de door u neergelegde overlijdensaktes te lezen, dat A. P. (...), als eerste getuige, de echtheid van de aangegeven overlijdens attesteerde op 30/08/2018. Echter, in het door u neergelegde schrijven van A. E. A. (...), valt dan weer te lezen dat deze zelfde A. P. (...) op 15/08/2018 het dorp Kembong zou zijn ontvlucht, sindsdien spoorloos zou zijn, en het twijfelachtig is of deze überhaupt nog in leven zou zijn. Gegeven deze verklaring, kan dan ook niet ingezien worden hoe deze op 30/08/2018 de echtheid zou kunnen attesteren van de door N. E. E. (...) aangegeven overlijdens van uw neven A. (...) en D. (...). Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat er geenszins geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden authenticiteit van deze door u neergelegde kopieën van overlijdensaktes.”

Waar verzoekster voorhoudt dat deze aktes moeten worden genuanceerd, nu er door de Kameroense autoriteiten bij het opstellen ervan een materiële vergissing is gebeurd die te wijten is aan de aanhoudende spanningen in het land, wordt er nogmaals op gewezen dat zij zich beperkt tot loutere beweringen (*post factum*) die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs.

Wat betreft het door verzoekster neergelegde arrestatiebevel jegens haar oom, het schrijven van een Kameroense advocaat, de foto's van afgebrande huizen en dode personen en de algemene informatie over de beslissing om Kameroen de organisatie van de “*Coupe d'Afrique des nations 2019*” uit handen te nemen, bevat de bestreden beslissing de volgende motieven:

“Wat betreft het door u neergelegde arrestatiebevel jegens uw oom A. E. P. (...), dienen volgende vaststellingen gedaan. Zo dient opgemerkt dat dit door u neergelegd document onvolledig werd ingevuld, en het geenszins logisch is dat u dit document – als het echt zou zijn, in uw bezit zou hebben.

Ten eerste dient opgemerkt dat dit arrestatiebevel slechts gedeeltelijk ingevuld werd, en uitgevaardigd blijkt omdat A. E. P. (...) geen gevolg gaf aan een convocatie om zich aan te bieden – de datum waarop hij zich normaalgezien had moeten aanbieden, werd evenwel simpelweg niet ingevuld. Eveneens is het adres van de betrokkene niet volledig ingevuld (enkel het dorp Kembong wordt als adres vermeld), noch wordt de naam van uw Kameroense familieadvocaat vermeld op de hiertoe bedoelde plaats op het arrestatiebevel – dit, hoewel u dit document beweerdelijk vanwege uw Kameroense familieadvocaat zou hebben ontvangen (zie 'Written declaration plural application', punt 3.1). Ten tweede valt ook te lezen op het door u neergelegde arrestatiebevel, dat het een bevel aan politieagenten betreft, om A. E. P. (...) te arresteren – dergelijk arrestatiebevel wordt dan ook niet aan gelijk wie gegeven. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat uw Kameroense familieadvocaat hiervan in het bezit zou zijn. Gegeven deze vaststellingen, alsook de hierboven reeds gedane vaststellingen omtrent de wijdverspreide corruptie in Kameroen, en de vaststelling dat u enkel een kopie neerlegt, indachtig, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden authenticiteitswaarde van de deze door u neergelegde kopie van een arrestatiebevel.

Wat betreft het schrijven vanwege A. W. M. T. (...), dienen volgende vaststellingen gedaan. In dit schrijven wordt enerzijds gewezen op de actuele veiligheidstoestand in Kameroen. Echter, een loutere verwijzing naar de algemene toestand in uw land van herkomst, volstaat niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Waar in dit schrijven wordt geopperd dat u een verhoogd risico op vervolging zou lopen in geval van terugkeer naar Kameroen, omdat u een actief lid zou zijn de politieke afscheidingsbeweging 'Ambazonia Governing Council' [AGC], dient u eraan herinnerd dat er geenszins geloof gehecht kan worden aan uw beweerd oprecht politiek activisme voor het AGC, en ook de RvV, in haar arrest d.d. 22/11/2018, het volgende stelde: "Van een oprecht politiek activisme voor het AGC is dan ook geenszins sprake en verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij omwille hiervan bij een terugkeer naar Kameroen problemen zal kennen.". De loutere herhaling dat u een actief lid zou zijn voor het AGC, en u omwille hiervan vervolging riskeert door de Kameroense autoriteiten, brengt verder niets bij, en constitueert geenszins een element dat de kans minstens aanzienlijk groter zou maken dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Wat betreft de door u neergelegde foto's van afgebrande huizen die u neerlegde, kan enkel vastgesteld worden dat dit loutere foto's van huizen betreffen, zonder enige indicatie voor wat betreft de locatie van deze huizen, het tijdstip waarop deze foto's zouden zijn genomen, of de eigenaars van deze huizen. Deze foto's brengen dan ook in het geheel niets bij.

Wat betreft de algemene informatie die u neerlegt, betreffende het afgelasten van een voetbalcompetitie in Kameroen, en de foto die u neerlegt, met daarop twee dode personen, brengen niets bij in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Een loutere verwijzing naar de algemene toestand in Kameroen, volstaat niet om aan te tonen dat u in Kameroen werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond, en u blijft desbetreffend in gebreke."

Verzoekster onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het plegen van een vrees voor vervolging en het herhalen van eerder bij haar vorig (volgend) verzoek om internationale bescherming gegeven verklaringen en uiteengezette middelen waarover de commissaris-generaal en/of de Raad zich reeds hebben uitgesproken, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke.

Het betoog van verzoekster is dan ook niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de elementen die zij heeft voorgebracht, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Waar verzoekster nog verwijst naar de algemene situatie in Kameroen waar er veel geweld is tegen de Engelstalige gemeenschap in Kameroen, wordt er op gewezen dat de Raad zich hierover in zijn arrest nr. 212 638 van 22 november 2018 heeft uitgesproken en heeft geoordeeld dat (i) de loutere verwijzing naar de algemene toestand in Kameroen niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster aldaar werkelijk wordt bedreigd of vervolgd of dat er wat verzoekster betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat en dat (ii) niet blijkt dat de loutere aanwezigheid van verzoekster in het Engelstalig deel van Kameroen in haar hoofde een reëel

risico inhoudt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen nieuwe elementen aan die erop wijzen dat de situatie aldaar inmiddels dermate gewijzigd is dat een andere beoordeling zich opdringt. Het rapport *"These Killings can be stopped"* van Human Rights Watch van juli 2018 (stukkenbundel verzoekster, stuk 2) werd reeds aan de Raad voorgelegd en door de Raad beoordeeld zodat het niet kan worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Ook de foto's die verzoekster bij het verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoekster, stuk 3) doen aan het voorgaande geen afbreuk, nu uit niets blijkt waar en wanneer deze werden genomen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoekster de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf (in haar eigen taal) alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven.

Waar verzoekster er op wijst dat zij bij haar vorig (volgend) verzoek om internationale bescherming de notities van het persoonlijk onderhoud pas kreeg toegestuurd samen met de negatieve beslissing van de commissaris-generaal van 25 oktober 2018, wijst de Raad erop dat haar kritiek niet gericht is tegen de bestreden beslissing en bijgevolg niet tot de nietigverklaring van deze beslissing kan leiden. Bovendien heeft verzoekster deze grief reeds voorgelegd aan de Raad en heeft deze zich hierover in het arrest nr. 212 638 van 22 november 2018, dat thans kracht van gewijsde heeft, reeds uitgesproken.

Het betoog van verzoekster dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan dan ook niet worden bijgetreden.

2.3.4. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.6. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.7. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN